

v místě komunikace vedoucí k průmyslovému areálu, pokračoval podél tohoto areálu směrem k jihovýchodu a poté dále podél ovocného sadu, za nímž se výkop lomil směrem na západ, kde byl ukončen u sloupu elektrického vedení v nadmořské výšce 290 m. Výzkum proběhl až po vyhloubení výkopu, kdy na jeho stěnách byly zpozorovány zahloubené objekty. Výkop dosahoval šířky 0,8 m a úroveň dna výkopu se nalézala v hloubce 1,5 m od úrovně povrchu okolního terénu. Celkově bylo kresebně zdokumentováno na 230 m profilů sledovaného výkopu. Zjištěné sídlištní objekty byly zkoumány na řezu, po jejich mechanickém zčištění proběhla dokumentace a následně došlo k jejich zaměření pomocí přístroje GPS. Celkem bylo na profilech prozkoumáno 28 převážně mělce zahloubených sídlištních objektů, dále byly pozorovány zásobnice a patrně část hliníku. Před ukončením výzkumu byly vzorkovány zásypy zkoumaných objektů. Na základě získaného movitého materiálu lze konstatovat, že byl částečně prozkoumán sídelní areál předběžně datovaný do období kultury lužických popelnicových polí.

Literatura

Neuvedeno.

Summary

A rescue archaeological excavation in the “U Kartouz” field in the cadastral area of Újezd u Mohelnice (Šumperk District) yielded a settlement tentatively dated to the period of the Lusatian Urnfield culture.

Jakub Vrána

Moravský Písek (okr. Hodonín)

„Podluží“.

Doba bronzová, mladší doba bronzová. Depot, sídliště. Plošný odkryv. Záchranný výzkum. Uložení nálezu: Ústav archeologické památkové péče Brno, v. v. i.

Lokalizace: WGS-84 – 49.00401N, 17.34302E; 48.99683N, 17.33463E

Jako lokalita Moravský Písek byl označen poslední úsek stavby dálnice D55, který proběhl v roce 2021 v okrese Hodonín v délce cca 950 m (obr. 7), v jehož severní části dominovala komponenta sídliště povelkomoravského období (viz oddíl Středověk a novověk). Mimo to se zde vyskytly také starší objekty, které měly spíše rozptýlený charakter a nabídly pouze materiál rámcově datovatelný do pravěkého období. Střední úsek sledovaného území se projevoval minimální hustotou objektů, jejichž část byla zařazena rámcově do doby bronzové. Výjimečný je nález solitérního keramického depotu uloženého ve větší zásobnicové nádobě obrácené dnem vzhůru, spadající do mladší doby bronzové. Jižní část lokality pak byla opět velice intenzivně osídlena. Zjištěny zde byly převážně objekty doby bronzové, zastoupen byl však také raný středověk.

Literatura

Neuvedeno.

Summary

In the final section of the D55 motorway with archaeological finds in the “Podluží” field (Fig. 7) in Moravský Písek (Hodonín District), the investigation yielded a Bronze Age settlement and a solitary hoard of ceramic vessels from the Late Bronze Age.

Miroslav Popelka, Marek Lečbych, Martin Paulus

Obr. 7. Moravský Písek. Letecký snímek zkoumaného úseku od severu. Foto Ústav archeologické památkové péče Brno, v. v. i.

Fig. 7. Moravský Písek. Aerial image of the excavated area from the north. Photo by the Institute for Archaeological Heritage Brno.

Mutěnice (okr. Hodonín)

„Servitské pole“, parc. č. 13173, 13541, 13542, 13562, 13567.

Doba bronzová. Sídliště. Plošný odkryv. Záchranný výzkum.

Uložení nálezu: Ústav archeologické památkové péče Brno, v. v. i.

Lokalizace: S-JTSK – -574468.10, -1194392.71; -574487.12, -1194409.32; -574724.51, -1194122.71; -574883.97, -1194046.05; -574871.53, -1194023.44; -574710.27, -1194100.86

V průběhu roku 2021 uskutečnili pracovníci Ústavu archeologické památkové péče Brno, v. v. i., předstihový výzkum před plánovanou výstavbou VTL plynovodu Moravia v polní trati „Servitské pole“. Lokalita byla narušena již v roce 1991, kdy zde byly při budování souběžného tranzitního plynovodu zachyceny dvě zásobní jámy z doby bronzové a další čtyři blíže nedatovatelné sídlištní objekty (Geisler, Vitula 1993). Její rozsah pak byl upřesněn na základě výsledků systematické terénní prospekce trasy zamýšleného plynovodu realizované v roce 2013 (Hlas et al. 2014). Dotčený prostor se nachází v nadmořské výšce od 187 do 190 m na severozápadním úpatí členitého návrší (kóta 206,9 m), které se rozkládá mezi silnicí Čejkovic–Mutěnice a železniční tratí Čejč–Mutěnice. V současnosti je nejbližším zdrojem vody bezejmenná zdrojnice Čejčského potoka, vzdálená asi 800 m na severozápad.

V rámci skryté plochy o rozloze zhruba 1,41 ha bylo zaznamenáno celkem 17 zahloubených objektů, z nichž pouze dva bylo možné přesněji datovat do novověku. Ostatní objekty, mezi nimiž se vyskytl i jeden krátký hluboký žlab s příčným profilem ve tvaru písmene „V“ (tzv. Schlitzgrube), buď poskytly nepočtené zlomky keramických nádob zařaditelné jen obecně do pravěku, nebo byly zcela bez nálezů.

Z orniční vrstvy však byl za pomoci detektorů kovů získán poměrně početný soubor bronzových předmětů, v němž byly kromě blíže neidentifikovatelných zlomků a slitků zastoupeny především části náramků či nánožníků. Větší chronologický význam mají ploché lité náramky s podélně žebrovaným tělem, které jsou všeobecně součástí kultur střední a mladší doby bronzové na rozsáhlém teritoriu od Porýní až po Sedmihradsko (Salaš 2005, 95).